

Књига која се чита за дан

Писмо је највећи изум човечанства. Књига је, зато, као његово најлепше и најчудесније остварење, постала моћно оружје у рукама сваког човека. Можда тога нису сви свесни, али управо је књига магични лек за све болести света или, супротно, бескорисна хрпа папира. Она на нас делује сваким словом, сваком речју, реченицом...

Можда ја свега тога нисам ни била свесна док нисам упознала Мршавка и Кулера, своје нове другаре из Порто Векија, а преко њих и цео тим Шаркса. То су моји вршњаци из Италије, које ми је представио Лука Коњолато, професор књижевности, познати дечији писац и велики пријатељ усамљене деце и деце која се суочавају са крупним искушењима у животу.

Двојицу ликова - Мршавка и Кулера упознала сам на првим странама романа „Двојица под кошом“ и то управо „под кошом“ у три сата по подне на старом бетонском игралишту иза мноштва фудбалских терена. Мршавку и мени није дуго требало да се спријатељимо, јер смо се лако и потпуно разумели од првих реплика. А како и не бисмо? Он новајлија у граду, ја новајлија. Он у потрази за пријатељем, ја са истим тежњама. Он љубитељ кошарке, ја играч са великим сновима. Не постоји сцена у роману са којом тинејџер, који има иста интересовања са главним ликовима романа, не може да се идентификује.

Писана лаким и занимљивим стилем, речником тинејџера, ова књига ће помоћи младим читаоцима на многим пољима. Научиће их како да стекну самопоуздање и охрабриће их у тешким данима одрастања. Јунаци Мршавко и Кулер били су стидљиви и плашили су се и неких тако, наизглед, безазлених ствари: борбе за остварење својих снова, упознавања са друговима, чак и девојчица. Друг из тима помаже свом саиграчу, наравно, и у вези са љубавним проблемима. Тако се Кулер могао ослонити на Мршавка, који му пружа подршку и излази са њим, његовом симпатијом и њеном другарицом Силвијом. Показао је велику храброст и велико пожртвовање, поготово за дечаке у том узрасту. А храбри не остају без награде, па је наш главни јунак на крају крунисао познанство са Силвијом нежним пољупцем. Од двојице несигурних момака, којима су девојчице добацивале на терену, постају два неустрашива друга, због којих застаје дах свим девојчицама у школи.

Други позитиван утицај који је кошарка имала на Шарксе био је утицај на степен друштвене прихватљивости. Не заборавимо да се главни лик преселио са породицом у градић у којем никог није знао, а у којем су се сви међусобно познавали. Одличан начин да упозна пријатеље и успостави друштвени контакт са њима био је управо спорт. Спорт лако и брзо, а дубоко и искрено спаја људе различите расе, вере, разних култура, обичаја и навика, Доказ за то су феноменално уиграни тимови свих професионалних лига на свету. И Лука Коњолато, реномирани тренер данашњице, одличан стратег, у своју екипу убацује дечаке искључиво по спортским мерилима, а то су: квалитет игре,

посвећеност и тимски дух, најважније кошаркашке врлине. Тако су се у тиму Шаркса нашла деца различитих раса и порекла.

Да ли овај роман може да помогне, као и кошарка, усталом, младом читаоцу да превазиђе неки проблем у животу? Мишљења сам да може и да је то основни квалитет овог дела.

Једна од најупечатљивијих порука овог романа управо су речи тренера Шаркса изречене после једног тренинга, а пресудне за развој младих личности, које треба да постану, не само успешни кошаркаши, већ и добри људи. Велики ефекат оставиле су на све нас његове речи: „Играј за тим. Тако ћеш моћи да постанеш шампион. И на терену и у животу“. Зар није то најлепша лекција о несебичности, о давању, жртвовању за ближњег, о врлинама које се добрим враћају сваком човеку?

Као најважнију идеју књиге, оставила сам за крај причу о борби против насиља међу младима. У тој борби спорт заузима најистакнутије место, што је писац Лука добро знао. У ситуацији када локална банда напада Техна, Кулера и Мршавка, они нису сами, а самим тим нису ни слаби. Немају разлога да се плаше и трпе насиље, јер са њима су и: Кеко, Јоги, Пјетро и Паоло, Лев, Сердар и Силвија. Тимски спортови су тврђава сигурности за усамљену децу, која у колективу осећају мир и подршку.

Тренирам кошарку у клубу „Света Ана“ у Куршумлији. Играм на позицији центра и тренурам свакога дана од 09:00 до 11:00 часова. Осаћам да је овај спорт променио мој живот у многим областима. Недавно сам завршила пројекат „Утицај спорта на развој и живот младих“. Подршку и помоћ добила сам од Милице Дабовић, наше познате кошаркашице. У истраживању сам дошла до закључака да спорт у живот младих (нарочито тимски спорт) уноси огромне промене у развоју личности и промене свакодневних животних навика. Помаже им да превазиђу многе проблеме и да буду психички и физички здраве личности.

Баш у тренутку када приводим овај свој научни рад крају, упознајем се са ликовима, мени до тада непознатог писца Луке Коњолата „Двојица под кошом“. Ова књига ушетала је у мој живот у тренуцима када је и уметност требало да потврди тачност мога рада. На невероватан начин, први пут у мом животу, спојиле су се две моје велике љубави: књижевност и кошарка, књига и лопта.

Можда је писмо један од највећих изума човечанства, али мој свет је и кошаркашка лопта, која се окреће на мом прсту, попут планете Земље.

Од срца препоручујем роман „Двојица под кошом“! Ако нека књига може да вам помогне да будете бољи човек, али и да мењате свет из несвакидашње перспективе, загледи у висине, под кошом, овај роман је зицер!

Тамара Пећаранин
ОШ „Милоје Закић“, 8/1
ментор: Биљана Манић, проф. српског језика